

stens støtte og kan blive udsat for forfærdelige lidelser i den kommende tid.

Der er ikke grund til at have blind tillid til statsledere. Hvis hr. Frank Dahlgaard havde haft det i unionsspørgsmålet og eurodebatten, tror jeg ikke, vi havde nået de resultater, vi rent faktisk opnåede. Det vil jeg bare minde om.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KRF):

Den påmindelse er jo en illustration af, at hvis man har et fælles mål, kan man gå i alliance med andre, som man egentlig ikke har så meget at gøre med. Det skete jo også under Anden Verdenskrig for briterne og amerikanerne, der gik i alliance med Stalins modbydelige Sovjetunionen mod den fælles fjende Hitlertyskland. Sådan var det, og da den fest var ovre, var der en anden dagsorden. Sådan er det jo altså i virkelighedens verden.

Hr. Keld Albrechtsen og jeg har jo også kæmpet side om side til fordel for den danske krone. Hvorfor hr. Keld Albrechtsen gjorde det, har jeg aldrig rigtig fattet, men jeg var da glad for, at der var lidt styrke dér også.

Men skulle vi som sagt ikke stoppe de militære betragtninger om, at hvis man bliver ved med at bombe, og hvis og hvis man bomber i byområder, så er der nogle huse, der falder sammen, ja, og hvis man ikke gør det, så falder de ikke sammen. Vi aner ikke, hvad strategien går ud på, og det skal vi heller ikke vide, det er overladt til generaler og topfolk, og det er kun et spørgsmål om, om vi har tillid til Amerika og til Storbritannien, og det har Kristeligt Folkeparti.

Udenrigsministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg vil bare sige tak til det overvældende flertal af ordførere, der har tilsluttet sig forslaget og den solidaritet og den aflastning af vores allierede, der ligger i det.

Men det, der bragte mig herop, var i øvrigt nogle enkelte bemærkninger, som hr. Villy Søvndal som den første efterlyste, om, hvad der videre skal ske for at forebygge humanitære katastrofer og sikre, at der i Afghanistan kan etableres et i Afghanistan selv forankret styre, der afspejler de forskellige etniske grupper, der nu er i landet, sådan at vi ikke efter denne antiterroraktion, som jeg personligt ikke kan se – i modsætning til hr. Keld Albrechtsen – at der har været noget som helst valg i forhold til at tage som en militæraktion. Men efter militæraktionen og efter Talebanstyret, som vi jo har fået kortlagt er

én og samme sag som Al-Qaida-netværket og terroristerne, hvad skal der da ske i Afghanistan, hvordan sikrer vi, at De Forenede Nationer kommer i førersædet i en proces, der både kan sikre et kompromispræget, bredt funderet styre og en genopbygningsproces, og hvordan sikrer vi på endnu kortere sigt de humanitære indsatser til de mange millioner mennesker, der hele tiden har været afhængige af nødhjælp, og de endnu mange flere, der bliver det på grund af de befolkningsbevægelser, der sker som følge af krigshandlingerne?

Der er det jo meget vigtigt og meget positivt, at De Forenede Stater, som jo har været kritisk over for FN-systemet, for det første jo har betalt sin gæld til FN, og også i forhold til den her situation i Afghanistan klart ligesom alle vi andre har meldt, at det *skal* være FN, der sidder i førersædet i den proces.

Generalsekretæren har udpeget sin særlige afghanistanudsending, Brahimi, som jo har god erfaring med konfliktløsning og kender den muslimske verden, hvor han selv kommer fra. Han er i gang med kontakter til de forskellige grupperinger, der har fra FN-systemet været kontakt til ekskongen, som de fleste forventer kommer til at spille en overgangsrolle i at etablere et sådant styre, og det kan meget vel være, at et hurtigt næste skridt er en konference, eller, som hr. Villy Søvndal var inde på det, to konferencer: en donorkonference til at samle de nødvendige midler og en politisk konference.

Det vil vi holde os meget nøje orienteret om. Vi vil også gerne være med til at tage initiativer i sagen, hvis *det* er påkrævet, men det er nu mit indtryk, at FN-systemet selv, også tilskyndet af de parter, der er allertættest på, USA som aktuel krigsførende og nabolandene, allerede er i fuld gang. Men det får vi lejlighed til at vurdere nøjere i de drøftelser, vi har aftalt i Nævnet, og derudfra kan vi jo så se, om Danmark kan bidrage specielt, ud over at vi selvfølgelig også fremover vil deltage med den økonomiske bistand, man med rimelighed kan forvente af os, sammen med vores EU-partnere og sammen med vores andre allierede.

Så vil jeg bare sige til hr. Keld Albrechtsen i diskussionen om den militære kampagne, der foregår, at hr. Keld Albrechtsen siger det, som vi alle sammen er enige om: Det her skal ikke udvikle sig til en kamp mellem civilisationer, og så siger han: Det må ikke udvikle sig til en månedlang bombekampagne, der også rammer civile. Ingen ønsker at ramme civile.